



BOTÁR ATTILA

A csonkítás szonettje

Szécsi Margit meggyalázott szobrára

*Moslékos vödröt pévécéből
köztereinkre, naponta álljon
piros pompában, piedesztálon;
a hangszerváltás rabló-füleknek
dicsőbb zaj, ha nem szán, ha széttör
kettéfűrészelt s marad fejetlen,
babéra vesztett, rongyolt délkör;
s megfújva, ami búrként pengett –*

*De ami arany szeplősítetlen,
feloldhatatlan, s nem átkozza
(fűrészfogaktól sem lesz csonka),
hogy a parkokban sakál kerenghet,
s vigécek jöttén tűnnek a szentek –
nem átkozódik Margit szobra.*

BOTÁR ATTILA (1944) Székelyudvarhelyen született, háborús menekültként jutott át Magyarországra. Veszprém-ben él. Legutóbbi kötete: *Éneklő nyomokért* (versek, 2009).

